

Den PRVNÍ

Středa 20.3.
18.00 hodin

Berani Těškovice
CO EŠTĚ NEVITE, V HOSPODĚ SE DOVITE

Z Těšovic k nám dorazil optimistický soubor Berani. Se šedesátiletou tradicí v divadelní činnosti si přivezli do Ostravy svou hru Co ještě nevíte, v hospodě se dovíte. Hra byla inspirována knihou Slovácko se nesudí a taky životem v Těškovících. Berani jsou velice početný soubor, ale mají většinu žen. K tomuto faktu byla hra uzpůsobena. Je záhodno upozornit, že se jednalo o premiéru této hry.

Děj hry se odehrává ve vesnické hospodě, kde se všichni obyvatelé sejdou u piva a napadne je zahrát si divadlo na motivy událostí ve vesnici. Tři rozmanité kauzy plné humoru a písní (i heligonka byla) ukazují pestrost života v obci a svéráznost jednotlivých obyvatel, včetně koktajícího policisty/bubeníka/průvodce. Spor sousedů, hloupý otec a ukradené dřevo. Každý příběh s překvapivým dějem i koncem.

Berani. Se šedesátiletou tradicí v divadelní

OH LASY DIVÁCTVA:

Možná trochu dlouhé ♦ Moc pěkné ♦ Druhá půlka nuda ♦ Není co reklamovat, spokojenost

ROZHOVOR S HERCI:

K rozhovoru se nám podařilo ulovit paní režisérku Soňu Ulmanovou a její hereckou kolegyni Mgr. Dagmar Krayzlovou. Probíhalo to ve velice veselém duchu.

Máte velice početný soubor, jak se Vám zkouší v takovém počtu herců?

DK: *Blbě (smích)*

SU: *Je to velice komplikované. Nám se dokonce někteří členové odstěhovali do Ostravy. Dneska jsme byli poprvé komplet. Poprvé.*

Dnešní představení bylo zároveň premiérou hry Co ještě nevíte, v hospodě se dovíte. Byl to záměr?

SU: *Ano, my jsem to totiž dříve nestihli (smích). My jsme ještě do prosince hráli starou hru, která měla víc jak dvacet repríz.*

DK: *má pravdu (smích)*

SU: *a tuto hru jsme začali nacvičovat až v lednu a proto je tomu tak.*

Na jaké další přehlídky se chystáte?

SU: *V pátek jedeme do Štramberka*

DK: *A zítra!*

SU: *A zítra jedeme do Rožnova, ale to není přehlídka. Pak máme ještě Polansku, Klimkovic a další..*

Co Vás přivedlo do divadla?SU: *Jako nás?*DK: *Láska k divadlu přece!*SU: *No Jistě! A tradice u nás v divadle. Už tam hrajem 25 let.*DK: *Já hraji od 6 let.*SU: *U nás už jsou i dětské soubory.***Čím to, že je u Vás taková převaha žen?**SU: *To nevíme. (smutně)*DK: *Ale je to škoda! Ženské si chtějí odpočinout od chlapů (smích). My tam máme jiné věci pro chlapy. Jako hasiče, fotbalisty, aerobiče. (smích)***HODNOCENÍ POROTY:**

Jako první se letos na Krajské přehlídce amatérských divadelních souborů OSTRAVSKÉ BUCHARY představil divadelní soubor **Berani Těškovice** se svou premiérou komedie „**CO EŠTĚ NEVITE, V HOSPODĚ SE DOVITE**“. Soubor má v našem regionu už dlouholetou tradici, je dostatečně známý a vyspělý. Hra se volně inspiruje knihou „Slovácko sa sudí“ a divadelní

hrou „Po všem hovno, po včelách med“, ale vychází i z vlastních zkušeností života lidí na vesnici. Herci používají místní nářečí, zpívají lidové písničky, hrají na harmoniku a vytvářejí tak autentický kolorit místní hospody se všemi typickými znaky, zvyky, atmosférou.

Režisérka Soňa Ulmannová společně se členy souboru přistoupila k realizaci tématu formou „divadla na divadle“. V hospodě se sejdou vesničané, kritizují poměry, lidské chování a rozhodnou se vytvořit přímo na místě „soud“ –

a pro něj pak sehrát tři situace, které v současnosti nejvíce hýbou vesnicí.

První vychází z majetkových poměrů rodičů při svatbě mladých. Zejména tady je dokonale prokreslen charakter furiantských rodičů Kohoutkových a Holubových. Scéna jejich dialogu patří k nejzdařilejším. Má švih, temporytmus, vtip. Stejně tak i ve druhém příběhu nechybí komické situace, i když z mezigeneračních vztahů děti – rodiče – staří lidé občas až mrazí. Dramatická situace nakonec graduje do absurdna. Poslední část ukazuje vztahy mezi vesničany (švec – hajný), které jsou postaveny na lži, podvodech, krádežích a příznačné vychytralosti (vyčůranosti) jednajících.

Chtěla bych pochválit celé soubor za obrovské nasazené, některé výborné herecké výkony, energii, kterou do představení všichni dávali. Je zřejmé, že všichni mají „divadlo v sobě“, chtějí se ukázat a ostatní pobavit. Jen je někdy toho nadšení až moc a z jeviště se na diváky v sále hrne množství hlasů, zvuků a akcí, které divák nestačí sledovat, identifikovat a v ději se ztrácí. Kázeň v představení a vzájemná ohleduplnost, nepřekřikování se navzájem a postupné budování hlavní dějové linie, to jsou úkoly, na který musí soubor (a především režisérka) pracovat do budoucna.

Věřím ale, že po určitých režijních zásazích, ale i po zjednodušení, mnohdy i krácení textů, rozlišení situací reálných a hraných „jako“ dojde k propojení zatím roztříštěných jednotlivých scén, k přehlednější stavbě představení a k závěrečné gradaci s jasným vyzněním závěrů soudu nad všemi špatnými lidskými vlastnostmi, a to nejen v hospodě...

Za porotu: Hana Rychecká